

Elképesztő, hogy idejutottam...Köszönöm a felkérést, ezt valószínűleg a Hétvezér alapozta meg igazán!

Nagyon hálás vagyok a Hétvezérben töltött éveikért, olyan élményekkel gazdagodtam, amelyek valószínűleg egy életen át elkísérnek majd. Kezdve azzal, hogy a mérnöki utamat nem is kezdhettem volna máshol, mint matematika tagozatos diákként. Ani néni, Marika néni és Jutka néni bölcs szavai még a analízis szigorlatnál is fülemben csengtek. A DÖK-ben való részvétel és az, hogy környezetvédelmi felelős lehettem talán az első lépés volt a szakmám felé, mivel környezetmérnök lettem. Ezt követve pedig a mesterszakom közgazdász lett, specializálódva a regionális környezetgazdaságtani kérdésekre. Az első munkahelyemet az építőiparban kezdtem el, ahol felismertem a városi felhagyatott területek különböző problémáit. Az ezzel kapcsolatos kutatási ötletem elnyerte az Új Nemzeti Kiválóság Program Felsőoktatási Mesterképzés Hallgatói Kutatói Ösztöndíjat (ÚNKP). A kutatási eredményeim pedig még nagyobb elismerésre tettek szert: TDK I. díj, Környezetgazdaságtan Tanszék különdíj, Gábor Dénes Tudományos Diákköri Ösztöndíj. Az utóbbi egy olyan elismerés, ami kari szinten is kiemelkedő tudományos teljesítményért jár. Ezt a TDK első helyezettek között osztják ki a leginnovatívabb dolgozatért. A Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem és a Novofer Alapítvány díjazza. Az elismerés sajátossága, hogy minden évben más kar hallgatóinak ítélik oda, azaz 8 év múlva lehet újra a Gazdaság- és Társadalomtudományi Karon elnyerni. A kutatási témám a városi felhagyott területek vizsgálata (barnamezős területek) fenntarthatósági vonatkozásban, azaz gazdasági, társadalmi és környezeti szempontból. Jelenleg doktorandusz hallgató vagyok a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem, Gazdaság- és Szervezéstudományi Doktori Iskolájában. Kutatásom mellett, oktatási feladatokat is ellátok. Igen rövid idő alatt érdekesen jutottam el végül a katedrára, amit nagyon szeretek. Ennél a pontnál ki kell emelnem Zsuzsa nénit, aki véleményem szerint fellobbantotta ezt a lángot. A szakmámból adódóan műszaki irányba indultam el, de az általa kapott humán tárgyak iránt való érdeklődést nem tudtam elengedni. A Zsuzsa néni rendezte színdarabban való részvétel életre szóló élmény lett (úgy, hogy részt sem kívántam benne venni!), bátorítása és támogatása ösztönző volt. Bátorságot adott előadni és kiállni emberek elé! Az osztályközösségünk lendülete és csapatszelleme is rengeteg új élményt adott, amire fejlődő személyiségem építhetett. Örömmel emlékszem vissza a jó hangulatú közös próbákra és az iskolai eseményeken való fellépésekre, amelyben osztályfőnökünk Ildikó néni is örömmel

vett részt. A papírgyűjtés emléke is kristály tisztán bennem van, hogyan versenyeztünk a többi osztállyal, hogy miénk lehessen az első helyezés és vele a torta (sikerült is!). Szinte családi programmá vált és a szülők is egész éven át bőszen gyűjtötték számunkra, hogy nyerhessünk. Hálás vagyok azért a szülői támogatásért is, amit kaptunk az osztállyal. A 8. osztályos büfé szervezése és lebonyolítása során sokat tanultam. Talán ez is az egyik lépés volt afelé, hogy a közgazdaságtan is érdekelni kezdett.

A Hétvezérben életemben először megtapasztalhattam, hogy mennyire lelkes tudok lenni, mennyire motiválttá tudok válni és a bontakozó önállósodásban, hogyan kell szabadnak lenni a kötelességtudat mellett. Ezek mind-mind, olyan megtapasztalások voltak, amikbe bele tudtam kapaszkodni egy-egy csalódás után, tudva azt, hogy több van bennem és többre vagyok képes. Köszönöm a tanárainknak és a diáktársaimnak, hogy otthon azt mondhattam a szüleimnek: Szeretek iskolába járni!

Fotó: Takács Ildikó, Gazdaság- és Társadalomtudományi Kar